

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

„ГОТУЙСЬ”

Журнал пластового новацтва

“HOTUJS” — MAGAZINE
for Ukrainian Children

Видає Головна Пластова Булава
Відповідальний редактор:
пл. сен. Леся Храплива

Адреса Редакції:
LESIA CHRAPLYWA
168 East 7th St., Apt. 3A
New York 9, New York

Адмініструє
Крайова Пластова Старшина
на ЗДА.

Адреса Адміністрації:
“P L A S T” Inc.
New York 3, N. Y.
140-142 Second Avenue

Мал. Х. Зелінська

Я йду платити передплату
на „Готуйсь”.

Обкладинка роботи Роми Баб'юк

Заставки малувала
ст. пл. Оксана Борис

З М І С Т :

Сестричка Мавка:	
„В чужім пір'ї”	2
„Готуйсь” іде з Вами в школу	4
Братчик Ірко:	
„Поучення дітям”	6
Братчик Ірко:	
Побут українських пластунів на Джемборі	8
Ераст Мриц:	
Зореплавці	13

Річна передплата в ЗДА —
\$ 2.50, в Канаді — \$ 2.75. Новач-
ки та новачки складають її на ру-
ки виховників, самітники та не-
новачки пересилають просто до
Адміністрації. Ціна одного чи-
сла 25 центів в ЗДА, 30 центів
в Канаді.

ПРОСІТЬ ВАШИХ БАТЬКІВ ПРОЧИТАТИ ЦЮ СТОРІНКУ!

Шановні й Дорогі Батьки!

Кожного місяця приносять Ваші Новачки чи Новаки зі сходин маленьку газетку — „Готуйсь”. Ця газетка в руках дитини — ще один знак, що вона справді є членом Пластового Новацтва, бо кожний Новак чи Новачка обов'язані їй передплатувати та читати.

І оце раз у рік ми звертаємося з проханням до Вас дати змогу Вашій Дитині користуватися своєю газеткою і на черговий рік. Бож газетка ця подумана й призначена для Вашої Дитини.

Просимо дати Вашій Дитині, коли йтиме на найближчі сходи, тільки невеличку суму. Чи буде це 2.50 американського доляра, чи 2 75 канадійських грошей, чи 18 австралійських шілінгів, завжди не вагайтесь, будь ласка, видати їх тільки **раз у рік**, щоб купити Вашій Дитині щось, що їй справить втіху та дасть користь.

Численний штаб пластунок та пластунів пише, малює, редагує, розсилає кожного місяця „Готуйсь”, щоб дати Новацтву радість та розвагу, науку та вказівки, як стати їм кращими Новаками. Всі ці пластунки й пластуни виконують свою працю без ніякої винагороди. Але ніяк оминати видатків на папір, друк, переплет, поштову пересилку. Тому саме й необхідні передплати.

Часто чуємо Ваші голоси через Новацьких Виховників, що Ви воліли б, щоб діти діставали „Готуйсь” просто до хати, не на сходинах. Та просимо зрозуміти, що це не лиш збільшило б значно кошти пересилки і ускладнило б адміністрацію. Роздача **новацького** журналика на сходинах — це частина новацької виховної програми. Навіть, коли Новак мусить вважати, щоб не згубити чи не понищити газетки дорогою з домівки додому, — це теж новацьке почесне завдання і має теж свої високі виховні вартості.

Ми просимо Вас зробити щось не для нас, а для Вашої Дитини. Просимо дати їй те, що їй належить, що дістають такі ж діти, як і вона, по всьому світу. Але Ви можете зробити щось куди-більше: ближче поцікавитися журналиком, що його приносить Ваша Дитина, переглянути його разом з нею, пояснити, чого не розуміє, а то й допомогти прочитати, якщо дитина ще не дуже вправна в читанні. Цим не лиш справите присмність Дитині, але й собі; цим допоможете журналикові дійти ближче до серця Дитини та дати їй справді все, що для неї приготоване.

Із щирою вдячністю за Ваше зрозуміння та співпрацю

Редакція Новацького Журналу „Готуйсь”

ГОТУЙСЬ

ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА

Ч. 8 (89)

Жовтень

1963

В місяці жовтні віддаємо особливу почесь Пречистій Діві Марії. На світлині бачите славну Почаївську Лавру на Волині в Україні. Там сталося в давнину велике чудо: Мати Божа появилася над церквою і монастирем та врятувала їх від турецької облоги.

„В ЧУЖІМ ПІР'І”

Тато сказав при обіді, що поїдемо на театральну виставу. Незабаром вже, в неділю. А сьогодні четвер. Ганнуся зараз стала числити, скільки днів до неділі, а скільки це буде годин. Аж поки Наталка сказала: — А не забудь ще почислити мінути й секунди!

Тоді Ганнуся замовкла загнивана, бо Наталка завжди з неї сміється, що вона все любить перечислювати. А Наталка знов, коли вже Ганнуся замовкла, мусіла розпитати Тата, Маму і Тітку, що це за вистава, як називається, хто її написав та хто буде виступати. Мама й Тато розказували радо. Що вистава називається „В чужім пір'ї”, що написала її Марійка Підгірянка. А називалася вона рійсно Марія Ленерт-Домбровська. Що була вчителькою в Україні, в Галичині та на Карпатській Україні. Що дуже любила дітей і написала для них багато віршиків та представлень. Що коли австрійський уряд з початком Першої світової війни вивіз багато українців у карні табори в чужину, то й Марійка Підгірянка поїхала з ними, щоб там теж учити наших дітей та помагати людям.

Що написала довгий вірш (такий вірш називається „поема” — додала Тітка) „Мати страдниця”, про маму, що її четверо дітей померло в такому таборі, від холоду та недуг.

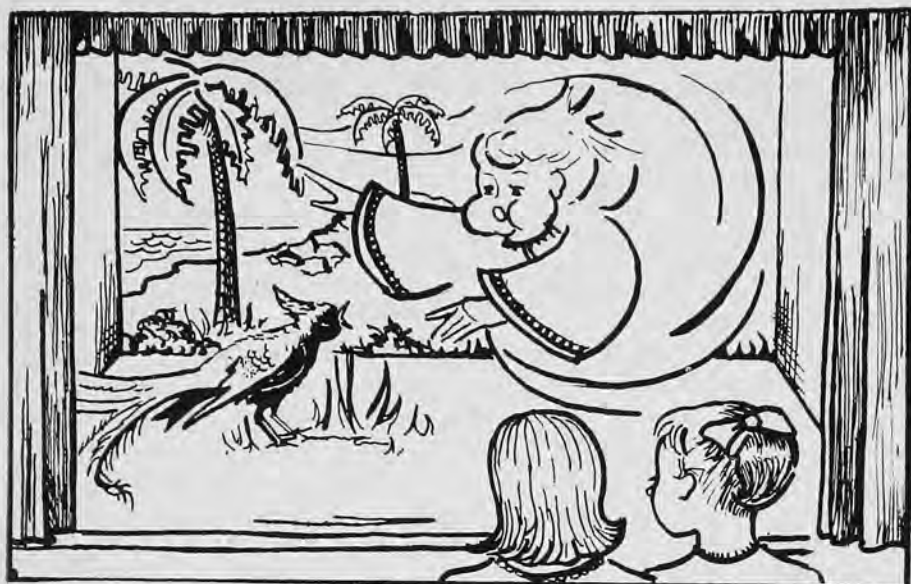
Потім Мама додала, що Марійка Підгірянка саме недавно померла, про це прийшла вістка з України, і тому українська школа в поблизькому місті вшановує її пам'ять цією виставою.

Цю школу Ганнуся й Наталка знали добре, бо туди їздили кожного літа здавати те, що переробили за весь рік з Мамою з українознавства.

Ганнусі було дуже цікаво, хто це заліз у „чуже пір'я” та навіть; але згадала, що вона повинна гніватися на Наталку і тому не промовила ні слова аж до кінця обіду. Тільки, коли вже подякували Мамі і встали від стола, Ганнуся не видержала та шепнула Наталці:

— Знаєш що, ходім до Галі, сказати їй, куди ми їдемо. Авто в нас велике і Тато певно радо візьме й її, щоб теж побачила виставу.

До Галі дорога недалеко, бо вона жила зараз у сусідній хаті, а до того в огорожі поміж подві-

Мал. Ірка Савойка

рями зробилася на щастя сама діра, так, що можна було легко пролізти нею.

Галя лежала, як звичайно, на килимі перед телевизором і коли почула про виставу, тільки скривила носик:

— Ова, то ви собі їдьте, а мене запросила Дадді на свої уродини. Тай що там таке цікаве буде? Хоч би що робили, такої багатої вистави, як буває в телевізії, таки не зуміють дати...

Отже поїхали без Галі, але з Батьками і навіть з Тіткою. І так задивилися на сцену, що навіть не пам'ятають, чи дихали тоді, чи й на це часу не стало. Бо на сцені розмовляли квіти і цвіркун-скрипак з пташкою, що не хотіла жити у своїй країні. Що надягнула чуже, барвисте пір'я та

полетіла в чужину. А коли вітер набрав пахоців рідних квіток та полетів шукати блудну пташку, Наталка аж піднялася з крісла, щоб краще за всім стежити, аж хтось за нею попросив шепстом, щоб сіла, бо він нічого не бачить.

Коли ж вітер знайшов пташку і вона, скинувши чуже пір'я, рішила повернутися у свою рідну країну, Ганнуся вигукнула майже вголос:

— А я казала, що так буде!
— Аж люди оглянулися і Мама схопила Ганнусю за руку, щоб сиділа тихо.

Дорогою додому Наталка і Ганнуся не вмовкали ні на хвилину. Пригадували, як котра постать була вдягнена, і чому, що та як говорила і які ролі вони

найрадше грали б, якби так жили в місті.

Коли приїхали додому, було вже майже темно. Якраз перед ними стануло друге авто. Це батько Дадді привіз Галю з гостини.

— Бідна Галя, вона нічого не бачила! — пожалувала її Ганнуса, висідаючи з авта.

— Яка там бідна?! — мусіла заперечити Наталка. — Хоче собі одягати чуже пір'я, то хай одягає!

Але Тато, замикаючи авто, майже перебив Наталку в половині слова:

— Знаєш, Наталю, ти сказа-

ла тепер дуже поважну річ. Саме так і думала Марійка Підгірянка, коли писала цю виставу. Але не треба говорити так про других. Пам'ятайте, щоб і ви не забажали чужого пір'я!

— Ми, Татку?! — аж викрикнула Наталка. — Нас чуже ніколи не заманить, бо своє нам найдорожче! Правда, Ганнусу?

І тільки на цей один раз Ганнуса мусіла погодитися:

— Правда, і ми його ніколи не замінимо на чуже!

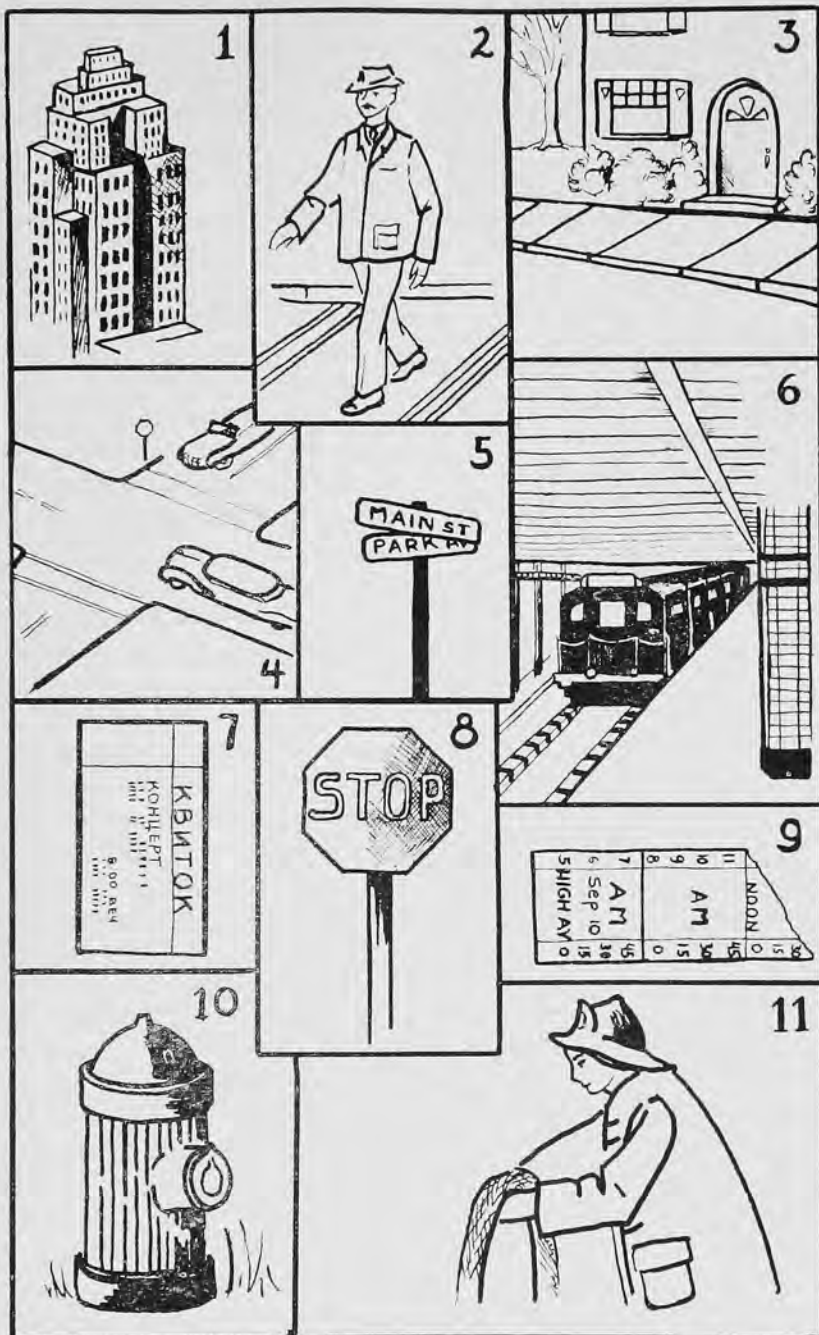
А тоді, взявшись дружною за руки, побігли в хату.

Сестричка Мавка

„ГОТУЙСЬ” ІДЕ З ВАМИ В ШКОЛУ

Дорогою в школу зустрінете багато речей, що їх чужинці називають своїми, але для нас чужими назвами. Ці назви і Ви часто повторяєте, коли хочете розказати товаришам чи Батькам, що трапилося дорогою в школу. Часто вживаєте чужих назв, бо не знаєте, як назвати українською мовою. Тому сьогодні „Готуйсь” піде в школу разом з Вами та дорогою скаже, як що звати. Ви тільки добре вважайте та запам'ятайте:

- 1) Хмаросяг, хмарочос — sky-scraper, der Wolkenkratzer
- 2) Прохожий — pedestrian, der Fußgänger
- 3) Пішоход, хідник, тротуар — side walk, der Bürgersteig
- 4) Перехрестя — intersection, der Kreuzweg
- 5) Дорожній знак — street sign, das Strassenzeichen
- 6) Підземка, метро — subway, die Untergrundbahn, U-bahn
- 7) Квиток — ticket, der Schein
- 8) Зупинка — stop, die Haltestelle
- 9) Пересідка — transfer, der Umsteigeschein
- 10) Пожежний кран — fire hydrant, der Feuerhydrant
- 11) Пожежник — fireman, der Feuermann

11	NOON	0	15	30	45	0
10	AM	15	30	45	0	15
9	AM	0	15	30	45	0
8	AM	0	15	30	45	0
7	AM	0	15	30	45	0
6	SUN	0	15	30	45	0
5	SUN	0	15	30	45	0
4	SUN	0	15	30	45	0
3	SUN	0	15	30	45	0
2	SUN	0	15	30	45	0
1	SUN	0	15	30	45	0
0	SUN	0	15	30	45	0

7

КВИТОК
 КОНЦЕРТ
 1111 111111
 8.00. АЗБУ
 1111 111111

8

STOP

5

MAIN ST
 PARK AV

Мал. І. Савойка

Дороге Новацтво!

Ось розпочали Ви вже школу та Ваші новацькі зайняття. А „Готуйсь” тим часом думас, що нового та гарного дати Вам у новому, 1964-му році. Бо до початку цього нового року стало вже дуже недалеко.

Та якщо Ви хочете, щоб „Готуйсь” приходив до Вас, щоб ставав щораз більший, кращий, цікавіший, треба і Вам самим про це подбати. Вам слід зробити тільки одну річ: вплатити передплату на новий рік. Скільки ця передплата коштує, спитайте Ваших Сестричку чи Братчика. А якщо Ви Самітник чи Самітничка, загляньте на внутрішню сторінку моєї обкладинки і там знайдете ціну. Вона різна в різних країнах, бо гроші мають іншу вартість у кожній державі.

Якщо Ви належите до якогось Роя, принесіть цю передплату та дайте Вашим Сестричці чи Братчикові. А коли Ви Самітник, перешліть передплату просто на мою адресу. Її теж знайдете на обкладинці.

Та Ви певно зараз спитаєте: а звідкіля взяти гроші на перед-

плату? Найпростіше попросити Ваших Батьків, щоб Вам дали. Я теж прошу їх про це на окремій карточці, що вложена в цьому числі. Покажіть цю карточку Вашим Батькам, то вони певно не відмовлять дати Вам потрібні гроші.

Але є ще й інші способи, щоб роздобути гроші, не турбуючи Ваших Батьків. І то способи куди-кращі і куди-більше новацькі. Почисліть тільки, скільки то грошей Ви видасте кожного тижня на ласощі, забавки чи кіно. Якби так кожного тижня Ви відмовили собі щось із того, а гроші заощадили, скоро зібраних б потрібну суму. Можете теж заробити собі гроші самі, або цілим Росм чи Гніздом. Я не раз показував Вам, як виготовляти різні дрібнички, прикраси чи забавки. А новачки певно вміють вишивати, чи як на таборі „Гомін з України” навчилися малювати кераміку. Коли ці речі гарно виконасте, їх радо розкуплять і гроші будуть. А може Ваші Сестричка чи Братчик допоможуть Вам знайти можливість розпродувати українські книжки чи листівки, цим зробите добре діло й матимете заробіток. Може зрештою приготуйте спільними силами якусь виставу, концерт чи веселий вечір, а із вступів заплатите собі всі передплату.

Подумайте-погадайте і постарайтеся, щоб не лиш швидко заплатити передплату. Спробуйте

теж і здобути її в якнайцікавіший спосіб. Коли зумієте це зробити, опишіть Вашу працю в „Готуйсь”, а я дуже радо цей допис поміщу!

Готуйсь!

Ваш

Братчик Ірко

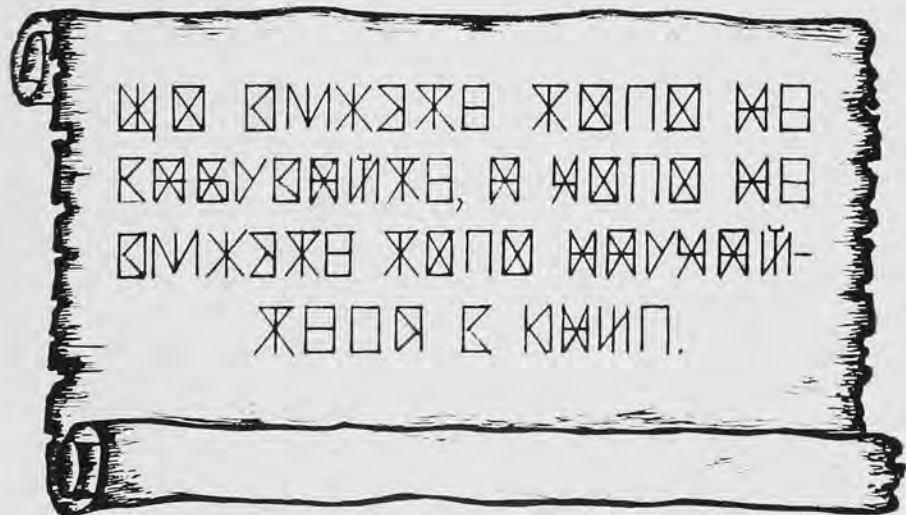
„ПОУЧЕННЯ ДІТЯМ”

Ваша Мишка-Гризикнижка заохочує в журналіку, щоб Новацтво читало українські книжечки. Згадайте, що Тарас Шевченко теж закликав до цього українських дітей: „Учіться... думайте... читайте!..”

А ще давніше, у княжі часи в Україні, навіть самі князі закликали українських дітей до науки й читання.

Тут на малюнку маєте „Поучення дітям”, що його залишив своїм дітям великий князь **Володимир Мономах**. З цього поучення варто користати й сьогодні нашому Новацтву.

Та письмо це зашифроване-таємне. Коли приглянетесь добре, побачите, що до кожної букви цього письма приліпилася якась інша буква. Здасться, що одна з них одинадцята, а друга двадцять шоста букви абетки. Коли їх відкинете, легко прочитаєте „Поучення”. А розгадку пришліть обов’язково „Готуйсеві”.

ПОБУТ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТУНІВ НА ДЖЕМБОРІ

(Звіт Братчика Ірка для „Готуйся” і Новацтва)

Дороге Новацтво!

Обіцяв я „Готуйсеви”, що як повернуся з Греції, поділюся з Новацтвом вражіннями з дороги і нашими переживаннями на Джемборі. Вернулися ми всі щасливі і вдоволені з цієї далекої дороги; тепер пора додержати слова (пластун все словний).

Тож опишу Вам тепер нашу дорогу — куди ми їхали, що бачили, про побут наш у таборі і про все інше, що там діялося на XI Світовому Джемборі. А Ви уважно це все читайте і на „вус” мотайте (головно Новаки), бо може колись, як будете юнаками, трапиться нагода й Вам поїхати на таку стрічу із скавтами всього світу. Тоді будете вже знати, як така зустріч виглядає та як треба готуватись до неї. Бо ми дуже дбайливо підготовлялись до цієї зустрічі, перейшли курс і табори, щоб гарно і вміло репрезентувати наш Пласт й Україну.

Про Джемборі Ви вже багато читали в „Готуйсі” і багато про нього вже знаєте. Але відкіля

походить ця назва, не всі знають. Тим словом давно муринські племена називали свою раду або збори і скавти від них присвоїли цю назву і назвали свої великі зустрічі „Джемборі”. Ці зустрічі відбуваються вже від 1920 р. що 4 роки в різних країнах. Остання відбулася в Греції на Маратоні і в ній брали участь також українські пластуни з Америки, Німеччини і Англії.

Наші пластуни з Америки полетіли великим джетовим літаком з Нью Йорку до Франції. Летіли понад море, високо понад хмари й приземлились на летищі в Орлі. Звіділь поїхали ми поїздом до Німеччини, де в Мюнхені зустріли наших пластунів з Німеччини та Англії. По короткому відпочинку ми відвідали могилу бл. п. пл. сен. Степана Бандери та Лева Ребета. Тоді негайно поїхали на пл. табір Гохлянд, де спільно проходили дальший вишкіл. Після закінчення вишколу, спеціальним поїздом призначеним для німецьких скавтів, відїхали ми до Гре-

ції. Дорога, хоч далека, була дуже приємна; весь час співали ми пісні та оглядали красу краєвидів Австрії, чудові гори Альпи і тому здавалось нам, що скоро приїхали до італійської пристані Брендізі. Тут заладувались наші хлопці разом з німцями на корабель і морем поплили до Греції. Погода була чудова, море спокійне, синє, чарувало всіх своєю красою. Вкінці причалили ми до грецької пристані в Патрасі і звідси автобусами прибули до Атен, столиці країни. Нас заквартирували в якійсь школі на нічліг. Другого дня вранці ми відвідали Головну квартиру грецьких скавтів (пластун по-грецьки називається „проскопос“) і передали їм привіт від українських пластунів. Нас прийняли дуже сердечно і по-братерськи. Тоді почали ми оглядати місто Атени та поблизькі міста Дельфи, Коринт, були в Мікенах і подивлялися всюди красу країни, гори, морські заливи та старинні будівлі — пам'ятки давньої Геллади.

І коли ми подивлялися красу чужої нам країни, мимоволі насувались думки про Україну, близького сусіда Греції (не ціла година лету літаком) і в душі неодного з нас дзвеніла знана пісня:

„Крилець, крилець соколе дай,
Полечу-злечу в Рідний Край!“...

Та ми свідомі, що нас туди не

Входова брама на Одинадцяті Світове Скавтське Джемборі на Маратоні.

допускають і мрію тую заховали глибоко в серці.

Всі чекали хвилини, коли станемося на Маратон, місце нашого таборування. Вкінці автобусами добилися сюди. Маратон — це славне місце колишнього бою і перемоги греків над Персами. Підсоння тут гаряче, кругом високі гори, близький морський берег це дійсно ідеальне місце для такої зустрічі скавтів. Перед входом до табору стояла висока, з широкими раменами брама. Своєю формою пригадувала скавтам клич Джемборі: „Пластуй для високих ідей по широких просторах!“ Над брамою висів великий грецький щит з бронзи — відзнака Джемборі, яка наче мала захищати всіх скавтів від усякого зла.

Ми ввійшли до табору і побачили перед собою великий майдан — спортову площу, а на її середині багато прапорів із усіх країн, що тут беруть участь. По боках площі, зправа і зліва, були розміщені підтабори. Всіх підтаборів було одинадцять (стільки, скільки було дотепер Джемборі) і вони тягнулися довжиною до двох миль. Кожний підтабір начисляв приблизно 1.200 скавтів і був поділений на 30 національних груп та носив назву грецьких племен, що брали участь в бою на Маратоні.

Українські пластуни мали місце в підтаборі „Платея”, а наша група дістала число 18. Всіх українських пластунів на Джемборі було 35. Ми творили 3 гуртки, що називалися: Херсон, Оdesa і Бористен. Це назви, що залишилися по давніх колоніях в Україні. Командантом нашого табору був пл. сен. А. Фіголь з Німеччини, а його заступником і пластовим капеляном був добре всім знаний пл. сен. о. Б. Смик з Ютики, Н. Й. Вже першого дня ми розклали свої шатра, збудували кухню, вкопали щоглу на наш прапор і так порались аж до ночі. Другого дня наші „майстри” поробили столи й почали ставити входову браму, а інші взялися розставляти велике шатро під пл. виставку, зробили малий вівтарик при вході до табору та порядкували площу. Те са-

ме робили у себе наші сусіди: японці, німці, лотиші і другі. Під вечір ми вже були готові на відкриття Джемборі.

Відкриття відбулося на спеціально збудованій арені між горами в формі старинного амфітеатру. Туди зійшлося понад 13 тисяч скавтів з цілого вільного світу зі своїми прапорами. Довкола арени зібралися тисячі глядачів і гостей. Перед прапорами уставлено 10 блискучих відзнак (емблем) дотепер відбуutih Джемборі, а перед теперішньою найбільшою емблемою — горів вічний вогонь. Сурмач на роговій трубці (таку трубку уживав колись Баден Повелл, творець скавтіngу) віззав всіх до уваги. Тоді, по черзі, скавти країн, де вже відбувалось Джемборі, почали підходити до своїх емблем і запалювати смолоскипи, а оркестра в той час грала пісні попередніх Джемборі. Останній скавт з Філіпін передав свій смолоскип начальному грецькому скавтові князеві Константинові, щоб він запалив вічний вогонь Джемборі і тим сповістив присутнім відкриття Джемборі. Настала велика радість, понеслися горами радісні оклики скавтів на різних мовах, а оркестра заграла пісню XI Світового Джемборі. Молитвою закінчено відкриття і всі розійшлися до своїх підтаборів.

(Продовження буде у жовтні)

Виставка гуцульської кераміки, що її розмальовували самі новачки у таборі „Гомін з України” на Вовчій Тропі.

Ось горнятко невеличке:
Кругле вушко, біле личко.
Як новак за стіл сідає,
Усміхається, моргає.

Ось погляньте, як цікаво:
Чи там чай чи то какао?
Добре й молоко, що зранку
Мама дасть нам до сніданку.

Щоб до дна ми чемно пили,
До наук набрали сили.
Це горнятко добре знає,
То й нам весело моргає.

Мал. Ксеня Клофас

Мал. Ніна Мудрик-Мриц

Ераст Мриц, сім років

ЗОРЕПЛАВЦІ

Ген високо угорі
Чути, чути: бі-бі-бі.
То ракети шлють сигнали,
Що на місяць приманджали.
Зореплавці до висот
Повели сміливий льот.
Повезли на місяць аж
Синьо-жовтий прапор наш.
Шлють великі і малі
Телеграми із землі.
Зореплавцям це привіт:
— Слава, слава, многих літ!

З цим віршиком прийшов і лист:

Дорогий „Готуйсь”!

Я називаюся Ераст Мриц. Ходжу до української школи Святого Йосафата, але там вчать і по-англійськи. Я вже вмю писати й читати по-українськи. Люблю читати Тебе і „Веселку”. Пересилаю Тобі світлину мою й мої сестрички Ромашки та вірша, якого я сам Тобі написав. Ілюстрацію до вірша намалювала Мама.

Вітаю Тебе!

Ераст Мриц

СКІЛЬКИ УКРАЇНСЬКИХ КНИЖЕЧОК ВИ ПРОЧИТАЛИ ЦЬОГО МІСЯЦЯ?

„Готуйсь” дістав привіт із Табору Новачок „Гомін з України”. Привіт був гарно розмальований, а підписали його: Сестричка Командантка Віра Лацик, Бунчужна Ліда Підгородецька, Писар Ксеня Клофас; Сестрички Гніздові Мотря Нинка та Оксана Бачинська; Сестрички Роїв: Люба Ровенко, „Киянки”, Соня Слободян „Чернігівки”, Міля Захарія „Кубан-

ки”, Ірка Демчишин „Подільчанки”, Оля Кухар „Поліщучки”, Мирослава Шийка „Станіславки”, Валя Ройко „Галичанки”, Дарія Баран „Львов’янки”, Люба Кузишин „Полтавки”, Ірка Бішко „Галичанки”, Марія Прокуруренко „Лемкині”, Дарка Якимчук „Волинячки”, Леся Сененко „Буковинки”, Ірка Граб „Гуцулки”, Надя Данилишин „Бойки”.

З цього табору прийшов також окремий лист:

Дорогий „Готуйсь”!

Наш табір — „Гомін з України” пересилас Тобі наш новацький привіт Готуйсь! Ми пишемо до Тебе, щоб поділитися з Тобою нашими переживаннями у

таборі. Цього року є тут багато нового.

Недалеко басейну збудували нам новий курінь, що в ньому мешкають Рої: „Гуцулки” та „Буковинки”. Всі наші рої мають назви областей України. Нині кінчають малювати наш курінь на біло. В ньому в середині є дуже гарно й просторо. Але тому, що курінь подальше від табору, ми часом навіть не чуємо, як Сестричка Чергова свище на вставання.

Цього року був також дуже гарний День Пластунки. Майже всі новачки були вбрані в народні строї. В суботу ми всі зібралися біля таборової брами, що її ми помалювали керамічним взо-

ром, а Сестричка Командантка привітала гостей хлібом та сіллю. Ми виводили веснянки та такі танки: катерину, козачка, коломиїрку, а Сестрички танцювали танок гуцулку. Хлопці танцювали аркана! Інші новачки ставили „вежі”. Наші вежі були навіть кращі від тих, що їх ставили юначки. В неділю мали ми гарну дефіляду разом з юначками. Юначки мали прапорці, а кожний рій в нашому таборі мав герб своєї області. Юначки запросили нас на оглядини свого табору, але ми не могли їх відвідати, бо як тільки покінчився День Пластунки, закінчилася й гарна погода. Почав падати дощ, зірвався вітер, били громи,

Новачки з Табору „Гомін з України”. Як бачите, їх розві тотеми малі герби різних областей України і такі були назви Роїв.

В Таборі Новачок „Гомін з України”, Сестричка Командантка Віра Лацик вітає гостей, за давнім українським звичаєм, хлібом і сіллю.

так, що ми не могли виходити на двір, щоб побавитися.

Але в нас було ще більше новин! Приїхала до нас Пані Наталка Лукіянович і вчила нас про українське мистецтво. Коли вона нам сказала, що будемо розписувати кераміку, дехто налякався, бо деякі новачки навіть не знали, що це таке. Спершу ми думали, що зіб'ємо все, що візьмемо в руки, але так сталося, що ніхто, крім Маргаретки, не збив нічого. Всі наші праці: тарілки, мисочки, свічники, глечики, попельнички, були дуже гарні. Коли ми випалили їх, вони вийшли чудово. Ми влаштували виставку нашої кераміки та інших робіток. Всі гості не хотіли пові-

рити, що це ми малювали. На виставці була теж подушка, що її вишивала Сестричка. На цю подушку ми продавали льоси. Гроші з цієї розигри пересилаємо Тобі.

Готуйсь!

Редакторки:

Ліліяна Сигіда

Ірка Савчин

Мотря Шараневич

Вірляна Ткач.

Спитаєте: чому підписані „Редакторки”? Бо вони видавали свою таборову газетку „**Новацький Щебетушок**”. Помістили там свої оповідання, описи переживань у таборі, віршички та світлинки. Деякі з цих світлин містимо в цьому числі.

Новачки з Австралії шлють привіт усім Читачам „Готуйсь”. Друга зліва Наталка Олійник, що прислала нам свій допис. На дальших знімках їх рій „Соняшник” забавляється під проводом Сестрички Стефи Фокшан, то знов вправляє „козачка” перед виступом на дитячій забаві.

А ось один допис із „Щебетушка”:

Лист до України

Дорога Україно!

Посилаю Тобі привіт з новацького табору „Гомін з України”. Нам тужно за Твоїми зеленими лісами, за глибокими ріками, за золотою пшеницею, а найбільше за Тобою. Ми не можемо діддатися тієї хвилини, коли ми повернемось до Тебе, Дорога Україно. Якби ми приїхали до Тебе, ми не могли б натішитись та налюбуватись Тобою. Ми якраз покінчили малювати гуцульську кераміку і нам перед очима розвинулася краса українського мистецтва. Нетерпеливо очікуємо хвилини, коли ми побачимось!

Готуйсь!

Новачка Ірка Савчин'

Рій „Гуцулки”

Пришов теж лист з дуже далекої Австралії, де живуть українські новачки, та читають „Готуйсь”:

Подорож до пластового табору.

В суботу я встала дуже рано, бо не могла діддатися виїзду в табір. Коли я їхала автобусом, всі діти співали й були дуже веселі. Мої товаришки Віра й Оксана приїхали вже раніше до табору і чекали на мене. Коли я приїхала, вони дуже зраділи та змогли мені занести мій мішок до шатра. На другий день всі діти встали рано, бо коли засвище свисток, всі мусять вставати.

Кожного ранку ми вправляли руханку, одягали однострої та співали новацьку молитву. Ми плавали в басейні, ходили на прогулянку, танцювали й бавились.

І вже прийшов час їхати додому.

Коли ми всідали в автобус, нам давали відзначки. Коли я приїхала додому та знов побачила Маму, розказала їй все, що було.

Наталочка Олійник, Новачка із Третього Роя „Соняшник”, 12-го Гнізда „Українські Квіти” в Гленрой, Вікторія.

Прийшов теж привіт з табору „Очайдушки”, Восьмого Гнізда Новачок із Вінніпегу в Канаді. Привіт підписали: Сестричка Командантка Люба Гук, Бунчужна Ляся Гвоздулич, Писар Маруся Саведчук та Сестрички: Софія Качор, Леся Каліцінська, Марія Котович, Новачки: Геня Снігурович, Світляна Мухин, Донна Смеричанська, Таня Воробій, Лідія Геврик, Оріся Жук, Рома Романович, Рома Білик, Тамара Воробій, Катруся Воробій, Леся Саведчук, Христя Продан, Славця Яременко, Катруся Михайлишин, Тася Мухин, Дарця Мудра, Іванна Смеречанська, Нора Ку-
брак, Марта Качор, Люба Пань-

ків, Оля Галій, Адріана Бурячок, Володимира Таращук, Оленка Кукурудза, Надя Паламарчук, Ірка Зеневич, Христя Круцько, Славця Сточун, Дарця Снігурович, Оксана Сливинська, Ліля Трухан, Тереня Трухан.

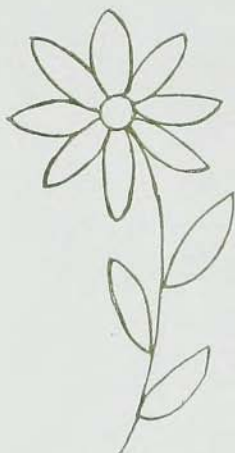
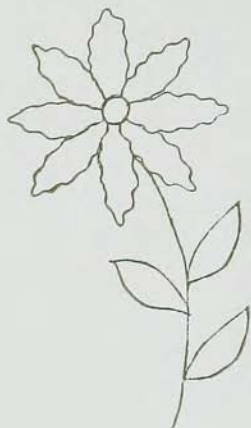
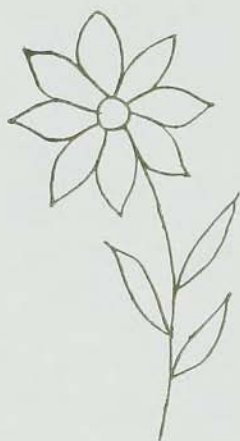
Новак **Марко Луцький** з Нью Йорку написав нам, що було намальоване на образку в числі за червень. Новаки мали самі собі додумати це оповідання до образка:

— На цьому малюнку я бачу хлопчика, що має їхати в табір. Йому сниться ніжик, капці-полотнянки, українська книжка, наплечник, ліхтарка, щітка до зубів, їдунка та горнятко. Він має брати ці речі до табору. Йому це сниться, щоб він не забув чогось узяти на табір. Він мріє, як то він буде ходити на прогулянки з наплечником. В полотнянках буде лазити по горах. Коли йтиме на вогники, буде вживати ліхтарки. Буде їсти з їдунки та пити з горнятка. Ножиком буде вистругувати різні речі. А українську книжку буде читати, коли лиш матиме хвилинку вільного часу, бо вона найважливіша з цілого його виряду. Я думаю, що він буде мати дуже гарні вакації.

Новак Юне Орля **Марко Луцький**

КВІТИ ІЗ ОСІННІХ ЛИСТКІВ
(НАКЛЕЄНІ НА ПАПЕРІ)

КОРТЕЖ

HEAD	ПОЧЕЛНИК	БИГОДОК	СЕПЕА	ЧЕТБЕР	ПЯТНИЦА	СЪБОТА
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

